

برنامه‌ی بایدن برای توقف حفاری‌های جدید نفت و گاز با هدف کاهش روند "تغییرات آب‌وهوایی"

"سیاست خارجی" در اولویت قرار خواهد گرفت.

بایدن همچنین دستور داد تا اجاره‌ی نواحی فدرال برای استخراج نفت و گاز و همچنین برداشت از منابع زیرزمینی آب را "در حد ممکن" متوقف کنند و قراردادهای فعلی آن را نیز مورد بازبینی قرار دهند. وی قصد دارد حداقل ۳۰ درصد زمین‌ها و سواحل آبی دولت‌های فدرال را تا سال ۲۰۳۰ تحت حفاظت قرار دهد.

کارشناسان محیط‌زیست استخراج سوخت‌های فسیلی از زمین‌های ملی را منشأ اصلی حجمی بالغ بر حدود یک‌چهارم مجموع دی‌اکسید کربن منتشره در آمریکا می‌دانند. علاوه بر آن، بایدن قصد دارد تا در ادامه‌ی کار دولت خود در حوزه‌ی نفت و گاز، مجوز ساخت خط لوله‌ی انتقال نفت کانادا به آمریکا (Keystone XL) را لغو کند و به معاهده‌ی اقلیمی پاریس نیز برگردد. همچنین برنامه‌های بلندمدت او بازگشت به برجام (و لغو تحریم‌های نفتی ایران) و ادامه‌ی فشار بر روسیه برای رساندن گاز به آلمان قرار دارند. ■

بتوانند تغییرات زیادی در فعالیت‌ها و سرمایه‌گذاری‌های انجام شده‌ی خود بدهند. شرکت‌های کوچک و مستقل در زمینه‌ی حفاری‌های نفت‌شیل، به ویژه آنهایی که فعالیت زیادی در زمین‌های فدرال انجام می‌دهند، نیز نگران اجرای این اقدام هستند.

البته، بایدن چند روز پس از دستور فوق بلافاصله اعلام کرد تولید برق با نصب توربین‌های بادی در دریاها را نیز یکی از راه‌حل‌های مناسب در کاهش تغییرات اقلیمی می‌داند که باید تا سال ۲۰۳۰ به دو برابر مقدار کنونی افزایش یابد.

وی همچنین تاکید کرد که کشورش باید در این مسیر هدایت‌کننده‌ی مسیر تغییرات اقلیمی در جهان باشد و اضافه کرد: تا همین حالا هم خیلی معطل کرده‌ایم و دیگر نمی‌توانیم صبر کنیم. وی افزود: درست همان‌طور که نیازمند یک واکنش منسجم ملی بر علیه شیوع ویروس کووید-۱۹ هستیم، به شدت نیازمند یک واکنش منسجم ملی برای مقابله با بحران اقلیمی نیز هستیم. از نظر بایدن، مشکل تغییرات اقلیمی به عنوان یک مسئله‌ی "امنیت ملی" و هم

با آغاز به کار رئیس دولت جدید در آمریکا، جو بایدن با چرخشی در خلاف جهت سیاست‌های دولت قبلی و با هدف اصلاح بخشی از سیاست‌ها و فشار بر آحاد کشور در راستای استفاده از انرژی‌های سبز (برای مبارزه با تغییرات اقلیمی و آب‌وهوایی)، بلافاصله در ۲۴ ژانویه بر اساس دستورالعملی، توقف عملیات جدید حفاری در اراضی و آب‌های فدرال در نواحی مشخص شده را تمدید کرد. بر اساس اقدام فوق، سازمان‌های فدرال ملزم به رعایت ممنوعیت حفاری در حوزه‌های تعیین شده هستند اگرچه مهلت قانونی ۶۰ روزه‌ای که وی به منظور توقف عملیات حفاری برای استخراج نفت و گاز در اراضی و آب‌های فدرال به شرکت‌های مذکور داده است، تصمیم جدید وی را در این مسیر یک گام جلوتر می‌برد.

البته، این اقدام بایدن با واکنش‌های تند دست‌اندرکاران صنعت نفت در آمریکا روبرو شد. زیرا انتظار نمی‌رود تولیدکنندگان نفت آمریکا که سال‌هاست مجوز حفاری بر روی این اراضی را دارند، در کوتاه‌مدت و میان‌مدت

پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول از قیمت نفت در سال جاری

نفت را برای سال ۲۰۲۱ معادل ۴۶/۷۰ دلار پیش‌بینی کرده بود. صندوق در گزارش خود همچنین پیش‌بینی کرد که عرضه‌ی واکسن کووید-۱۹، اقتصادهای جهان را در نیمه‌ی دوم سال تحکیم خواهد

می‌کند) در سال ۲۰۲۱ به حدود ۵۰ دلار خواهد رسید که ۲۰ درصد بیشتر از میانگین سال ۲۰۲۰ (۴۱/۲۹ دلار) خواهد بود اما همچنان کمتر از میانگین سال ۲۰۱۹ است. این مرکز در گزارش ماه اکتبر خود متوسط قیمت جهانی

صندوق بین‌المللی پول در آخرین گزارش خود با عنوان: دورنمای اقتصادی جهان، پیش‌بینی کرده است که میانگین قیمت هر بشکه نفت (را که بر اساس میانگین قیمت‌های نفت برنت، فاتح دویی و وست‌تگزاس اینترمدیت آمریکا محاسبه

بخشید و انتظار دارد اقتصاد جهانی در سال‌های ۲۰۲۱-۲۲ به ترتیب، ۵/۵ و ۴/۲ درصد رشد را تجربه کند که برای سال ۲۰۲۱ به میزان ۰/۳ درصد بیشتر از مقدار آن در مقایسه با رقم پیش‌بینی شده در گزارش ماه اکتبر می‌باشد و منعکس‌کننده‌ی انتظارات ناشی از تاثیر مثبت توزیع واکسن بر فعالیتهای اقتصادی در ادامه‌ی سال و تاثیر

سیاست‌های حمایتی بیشتر در تعدادی از اقتصادهای بزرگ جهان است. اقتصاد جهان در سال ۲۰۲۰ رشد منفی حدود ۳/۵ درصدی داشت که ۹ درصد بیشتر از نرخ پیش‌بینی شده در گزارش ماه اکتبر است. انتظار می‌رود اقتصاد آمریکا نیز پس از رشد منفی ۳/۴ درصدی در سال گذشته، در ۲۰۲۱ رشد ۵/۱ درصدی را تجربه کند.

صندوق بین‌المللی پول نرخ رشد اقتصادی عربستان، به عنوان بزرگ‌ترین صادرکننده‌ی نفت جهان را برای سال ۲۰۲۱ معادل ۲/۶ درصد پیش‌بینی کرده که در مقایسه با رشد منفی ۳/۹ درصدی آن در سال ۲۰۲۰ بهبود نشان می‌دهد و رشد منفی سال گذشته‌ی اقتصاد این کشور نیز تا حدود زیادی به دلیل سقوط قیمت نفت بود. ■

تصمیم آرامکو برای عرضه و فروش بیشتر سهام

رئیس صندوق سرمایه‌گذاری ملی عربستان "Public Investment Fund (PIF)" در اواخر ژانویه اعلام کرد که شرکت دولتی نفت این کشور (آرامکو)، به عنوان بزرگ‌ترین شرکت نفتی منطقه و عربستان اجازه دارد تا با هدف تامین منابع مالی مورد نیاز برای اجرای طرح‌های بلندپروازانه‌ی خود به ویژه احداث ساخت شهر عاری از کربن و هوشمند "نئوم" و علی‌رغم اعلام برنامه برای فروش بخشی از خطوط لوله‌ی انتقال نفت خود با کسب حدود ۱۰ میلیارد دلار منابع مالی، نسبت به فروش بخش دیگری از سهام شرکت در شرایط مناسب بازار نیز اقدام کند.

به علاوه، به موازات آن در حال آماده‌سازی وام برای سرمایه‌گذاران بالقوه برای احداث خطوط لوله‌ی نفت به میزان ۵/۷ میلیارد دلار است. همچنین، این شرکت مذاکرات خود را با وام‌دهندگان جهت تامین شرایط مطلوب و ارائه‌ی بسته‌های مالی به سرمایه‌گذاران علاقه‌مند در طرح‌های اقتصادی کشور آغاز کرده است.

اهداف برنامه‌ی توسعه‌ای این مرکز مالی در عربستان برای دوره‌ی ۲۵-۲۰۲۱ و افزایش دارایی‌های تحت مدیریت تا رقم ۱/۰۷ تریلیون دلار است، به طوری که ۲۱ درصد آن در بخش‌های جدید و برای رشد و توسعه‌ی کشور می‌باشد. اگر این مرکز مالی تا سال ۲۰۲۵ به اهداف خود (کسب رقم مالی ۱/۰۷ تریلیون دلار) برسد، یکی از بزرگ‌ترین صندوق‌های ثروتمند در جهان خواهد بود. البته، فروش سهام بیشتر در آرامکو با توجه به اینکه فروش عرضه‌ی اولیه بیش از یک سال پیش برنامه‌ریزی شده بود، اما طبق برنامه انجام نشد و حتی به دلیل تلاطم بازار و قیمت‌های پایین نفت، چندین بار نیز به تاخیر افتاد، لذا مرحله‌ی دوم عرضه می‌تواند چالشی برای این مرکز به حساب آید.

سعودی‌ها در ابتدا قصد داشتند سهام آرامکو را در بورس اوراق بهادار کشور (Tadawul) و یک بازار بورس بزرگ بین‌المللی دیگر نیز ارائه کنند به طوری که بازارهای معتبر بورس لندن، نیویورک، توکیو و هنگ‌کنگ نیز

همگی در آن رقابت داشته باشند، اما در نهایت، به دلیل تقاضای ضعیف و کم سرمایه‌گذاران وقت و احتمال قرار گرفتن مقامات پادشاهی عربستان در معرض پرونده‌های حقوقی (به ویژه در لیست بازار بورس نیویورک)، حاکمان این کشور مجبور شدند عرضه‌ی سهام مذکور را محدود کنند.

آرامکو اولین بار در دسامبر ۲۰۱۹ در بازار بورس عربستان وارد شد و قیمت اولیه‌ی سهام خود را نیز ۳۲ ریال سعودی (معادل ۸/۵۳ دلار آمریکا) تعیین کرد که معادل کف محدوده‌ی قیمتی بزرگ‌ترین لیست سهام در تاریخ بازار بورس جهانی قرار داشت.

آرامکو پیشتر هزینه‌های سرمایه‌ای خود را کاهش داده بود و فروش سهام به روش جدید، تنها گام منطقی بعدی برای جبران کسری بودجه‌ی آن است. برای دستیابی به اهداف خود نیز از مشاوران صاحب‌نظر و قدرتمندی همچون Moelis, J.P.Morgan Chase و بانک سرمایه‌گذاری وال‌استریت که در معاملات با Adnoc امارات متحده‌ی عربی

نیز همکاری می‌کنند، بهره می‌برد. لازم به یادآوری است که ساخت شهر "نوم" با هزینه‌ای بالغ بر ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیارد دلار و با هدف جذب توریست از سراسر جهان و کسب درآمد غیرنفتی برای آینده‌ی عربستان برنامه‌ریزی شده آن به نفت به‌شمار می‌رود. ■

ادامه‌ی زیان مالی شرکت اکسون‌موبیل در سال ۲۰۲۰

پایین‌دستی در سه ماهه‌ی چهارم نسبت به سه ماهه‌ی سوم، با ضرر دیگری مواجه شده است و آن هم به دلیل تاثیر مثبت افزایش ۲۰۰ تا ۴۰۰ میلیون دلاری ناشی از بهبود سود فروش فرآورده‌های شیمیایی است. این شرکت در سه ماهه‌ی سوم، سود ۷۰۰ میلیون دلاری را در بخش فرآورده‌های شیمیایی خود به ثبت رسانده است.

ارزش سهام اکسون‌موبیل در سال ۲۰۲۰ نسبت به ۲۰۱۹ به میزان ۴۱ درصد کاهش یافته و تعداد بیشتری از سهامداران و سرمایه‌گذاران شرکت نیز با گذشت زمان، خواستار تغییرات اساسی در اهداف شرکت و سرمایه‌گذاری بیشتر در بخش انرژی‌های پاک هستند. ■

میلیارد دلار بود. بر اساس اطلاعات ارائه شده، احتمالاً افزایش قیمت‌های گاز و مایعات گازی در سه ماهه‌ی چهارم تا حدودی منجر به افزایش درآمد آن شده است، این رقم در مقایسه با درآمد سه ماهه‌ی سوم (بین ۲۰۰ میلیون دلار تا یک میلیارد دلار) بیشتر بوده و نسبت به ضرر ۴۰۰ میلیون دلاری بخش بالادستی گاز و مایعات گازی در سه ماهه‌ی سوم نیز با زیان کمتری روبرو است.

با این حال تاثیر منفی کاهش سود، روند افزایشی درآمد حاصل از بالا رفتن قیمت‌های نفت و گاز را تحت‌الشعاع قرار داده است. داده‌های شرکت اکسون‌موبیل نشان می‌دهد، در حالی‌که بخش فرآورده‌های شیمیایی در تلاش است تا سود خود را افزایش دهد، بخش

بنا بر اعلام گزارش کمیسیون امنیت بازار بورس و اوراق بهادار آمریکا، شرکت نفتی اکسون‌موبیل (Exxon Mobil)، بزرگ‌ترین شرکت نفت و گاز آن کشور، به دلیل تداوم کاهش قیمت نفت در بازارهای جهانی، در حال ثبت یک حد نصاب دیگر زیان مالی در سه ماهه دیگر سال ۲۰۲۰ است که چهارمین دوره‌ی متوالی در این سال می‌باشد. به گفته‌ی مقامات این شرکت، خسارت مالی ۱۸ تا ۲۰ میلیارد دلاری شرکت در سه ماهه‌ی چهارم به علاوه‌ی خسارات مالی وارده ناشی از کووید-۱۹، کاهش تقاضای نفت و سقوط قیمت‌ها در طول سال ۲۰۲۰، بر فعالیت بخش‌های بالادستی و پایین‌دستی شرکت تاثیر بسزایی گذاشته است. زیان مالی اکسون‌موبیل در سه ماهه‌ی سوم، حدود ۱۷ تا ۲۰

افزایش عملیات حفاری چاه‌های نفت با آغاز سال جدید

شرکت Halliburton نیز اعلام کرد که بازارهای جهانی نفت ممکن است در نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۱ شاهد رشد دو رقمی باشند، در حالی‌که Baker Hughes بهبود نسبتاً کمی در فعالیت‌های نفتی نواحی آمریکای لاتین، دریای شمال و خاورمیانه پیش‌بینی می‌کند.

جهان نیز در اواخر ژانویه اعلام کرد که مجموع درآمد آن در اواخر سال ۲۰۲۰ بیش از میزان انتظار، افزایش یافته و پیش‌بینی کرده است که در فصل آتی نیز میزان پرداخت‌ها توسط مشتریان خارجی آن (شرکت‌های کارفرما) افزایش یابد.

بزرگ‌ترین شرکت‌های ارائه‌دهنده‌ی خدمات فنی در میدین نفتی از افزایش پرداخت‌ها در صنعت نفت جهان در ادامه‌ی سال ۲۰۲۱ خبر دادند که نشان از چشم‌انداز تقویت افزایش قیمت نفت دارد. شرکت Schlumberger، به عنوان بزرگ‌ترین شرکت خدمات نفتی در

در مجموع، بخش انرژی پس از سال پرتنش ۲۰۲۰ که باعث شد تا هزینه‌های سرمایه‌گذاری‌ها با افت قیمت حامل‌های انرژی تا بیش از ۴۰ درصد کاهش یابد، با احتیاط بیشتری عمل می‌کند. سه شرکت بزرگ خدمات نفتی فوق که نقشه‌های زیرزمینی ذخایر نفت و گاز و حفاری چاه‌ها را برای شرکت‌های اکتشافی در جهان اجرا می‌کنند، در سال‌های اخیر به طور مداوم مجبور به اخراج هزاران نفر از نیروی کار خود شده و چندین میلیارد دلار از ارزش سرمایه‌ی

آنها نیز کاهش یافته است. این شرکت‌ها یا در حال کاهش فعالیت خود در بخش نفت‌شیل آمریکا هستند یا توجه خود را به بازارهای خارجی که احتمالاً رشد سریع‌تری خواهند داشت، معطوف می‌کنند. اما بهبود قیمت‌های نفت در هفته‌های اولیه‌ی ۲۰۲۱، خوش‌بینی نسبت به بهبود تقاضای جهانی نفت، افزایش کارایی و فعالیت این بخش کمک کرده، زیرا در آمریکا نیز، رئیس مرکز تحقیقات نفت‌شیل "Rystad Energy" اعلام کرد که

با اقدام اوپک‌پلاس و به ویژه عربستان در بازار نفت و در نتیجه افزایش قیمت نفت، صنعت نفت‌شیل آمریکا نیز تمایل به تسریع و افزایش فعالیت‌های خود دارد، به طوری که تعداد چاه‌های حفر شده‌ی نفت‌شیل (شکست هیدرولیکی) از ۶۲۶ حلقه در ماه دسامبر ۲۰۲۰ به ۸۳۰ حلقه در ماه ژانویه‌ی ۲۰۲۱ افزایش یافته که بیشترین فعالیت حفاری نفت‌شیل از ماه مارس ۲۰۲۰ در آمریکا به‌شمار می‌رود. ■

پایبندی "اوپک‌پلاس" به کاهش تولید نفت در ماه‌های ژانویه و فوریه

شرکت ردیابی نفتکش‌ها "Petro-Logistics" در اواخر ژانویه اعلام کرد که پایبندی اوپک‌پلاس به توافق کاهش سقف تولید در ماه ژانویه نشان می‌دهد که گروه مذکور، تعهد خود را نسبت به رعایت محدودیت‌های توافقی در عرضه‌ی نفت نسبت به ماه قبل، بهبود داده است. اعضای "اوپک‌پلاس"، توافق کردند که در ماه ژانویه تولید روزانه‌ی خود را ۵۰۰ هزار بشکه در روز افزایش دهند و این رقم به عنوان جبران بخشی از برنامه‌ی کاهش قابل‌ملاحظه‌ی تولید آنها در سال گذشته است که به دلیل فشار بر تقاضای نفت (ناشی از همه‌گیری کرونا) انجام شده بود. اطلاعات این شرکت همچنین نشان می‌دهد که تعهد اعضای گروه به کاهش تولید در ژانویه (۱۰ درصد) نسبت به ماه دسامبر (۸۲ درصد) بیشتر می‌باشد. بدیهی است که روند پایبندی گروه مذکور به کاهش تولید، می‌تواند از قیمت نفت نیز حمایت کند، زیرا رقم کنونی

قیمت، نزدیک به بالاترین سطح در ۱۱ ماه گذشته است. کارشناسان بازار در این خصوص معتقدند که انتظار می‌رود بیشترین میزان کاهش تولید نفت در ماه ژانویه، مربوط به کشورهای لیبی، عراق و نیجریه باشد. به علاوه، اوپک‌پلاس برای برنامه‌ی تولید نفت در ماه فوریه نشست‌هایی را نیز ترتیب داده است. البته در این رابطه، پس از رد پیشنهاد روسیه برای افزایش سقف تولید تا یک میلیون بشکه در روز، اوپک‌پلاس در حال نزدیک شدن به توافقی است تا میزان تولید نفت خام خود را برای ماه فوریه نیز ثابت نگه دارد زیرا این کشور بر خلاف عربستان همواره در دو سال اخیر به دنبال افزایش تولید نفت در گروه بوده است، اما به تدریج مجبور به همراهی با اهداف اوپک و حرکت در مسیر محدودیت تولید و عرضه‌ی نفت با هدف تقویت قیمت و ثبات نسبی آن شده است. حال چنانچه این توافق نهایی شود،

اهمیت آن به مراتب بیشتر از افزایش ۵۰۰ هزار بشکه در روز تولید است که انتظار می‌رفت فقط برای ماه فوریه و یا حتی برای پس از آن نیز ادامه یابد. البته، همچنین مقرر شد که گروه مذکور پس از ارزیابی شرایط بازار، به صورت ماهانه جهت تعیین سهمیه‌ی تولید خود برای ماه بعد جلسات خود را برگزار و تصمیمات لازم را اتخاذ کنند. از طرفی، سرعت توزیع واکسن کرونا کندتر از آن است که بسیاری انتظار داشتند و احتمالاً روند افزایش تقاضای جهانی نفت در نیمه‌ی دوم سال ۲۰۲۱ به روال گذشته‌ی خود بازمی‌گردد. البته، رقم افزایش فوق‌بسیار کمتر از مقدار ۲ میلیون بشکه در روز است که قرار بود در برنامه‌ی اصلی این گروه به منظور عقب‌نشینی از سهمیه‌های سخت‌گیرانه‌ی تولید نفت در ژانویه‌ی ۲۰۲۱ اجرا شود و به همین دلیل است که موجبات تقویت و ثبات بیشتر بازار را فراهم کرده است. ■

پیش فروش نفت عراق به چین

بین بغداد و دولت خودمختار کردستان عراق دانستند که عراق را در مسیر حفظ منافع خود، مجبور به در اولویت دانستن برنامه‌ی پیشنهادی چین کرده است. به علاوه، به اقدامات مستقیم و تلاش چین و روسیه برای حضور پررنگ در خاورمیانه پس از کنار رفتن ترامپ اشاره شده و در نهایت، این تحلیل اقدام چین را به دنبال محک زدن بایدن در زمینه‌ی تفکیک ملاحظات تجاری و امنیتی دانسته است.

به هر حال، چین در انتظار واکنش بایدن به این قرارداد که یک سوی آن شرکت نفت ژن هوا (متعلق به شرکت تجهیزات دفاعی جمهوری خلق چین) می‌باشد، نشسته است. ■

عراق اعلام کرد که: این شرکت چینی قرارداد فوق را در رقابت با شرکت‌های نفتی اروپایی برنده شده است، زیرا در این رابطه چند پیشنهاد از شرکت‌های تجاری نفتی از جمله شرکت نفت ژن‌هوا چین داشته است.

البته، برخی کارشناسان نفتی ضمن اشاره به این قرارداد، از آن به عنوان سند تحقیری برای ایالات متحده‌ی آمریکا نیز یاد کرده و در تحلیلی، عوامل نگران‌کننده‌ای را پیش‌روی بایدن دیده‌اند.

آنها در ادامه‌ی تحلیل خود نخست به قرارداد شرکت Rosneft روسیه با دولت خودمختار اقلیم کردستان در سال ۲۰۱۷ با هدف کنترل بخش شمالی این منطقه اشاره کرده و آن را حاکی از توان تخریبی روسیه در تعاملات مالی و پرداخت‌های ناشی از فروش نفت

شرکت بازاریابی نفت عراق (SOMO)، یک قرارداد فروش نفت به ارزش ۲ میلیارد دلار و برای مدت ۵ سال با شرکت دولتی ژن‌هوا (Zhen Hua) چین برای عرضه‌ی روزانه ۱۳۰ هزار بشکه و تا حجم ۴ میلیون بشکه در ماه با قبول پیش‌پرداخت امضا کرده است.

مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق امضای این قرارداد را در مجلس ملی این کشور تایید و اعلام کرد: انعقاد این قرارداد می‌تواند تاحدودی اقتصاد آسیب‌دیده‌ی عراق از بحران کرونا و مشکلات بازمانده از قبل را تقویت کند. شرکت‌های دولتی چین پیش از این نیز قراردادهای مشابهی را با شرکت‌های نفتی در آنگولا، ونزوئلا و اکوادور برای نجات اقتصاد آنها منعقد کرده‌اند. البته، مدیرعامل شرکت بازاریابی نفت

اکتشاف منابع جدید نفت و گاز غیرمتعارف در عربستان

بشکه نفت فوق سبک و ۳/۲ میلیون مترمکعب گاز تولید می‌کند. البته، جهت تعیین وسعت این میدان، شرکت آرامکو چاه‌های شماره‌ی ۳ و ۴ را نیز حفاری کرد که از چاه شماره ۳ روزانه بالغ بر ۲۷۴۵ بشکه نفت خام و ۳ میلیون مترمکعب گاز و از چاه شماره ۴، ۳۶۴۵ بشکه نفت خام و ۱/۶ میلیون مترمکعب گاز استخراج می‌شود. از چاه شماره یک در العجرمیه نیز روزانه ۳۸۵۰ بشکه نفت غیرمتعارف تولید می‌شود.

در نیروگاه‌های تولید برق به جای مصرف نفت، امکان تقویت صدور نفت و توسعه‌ی بازار صادرات نفت برای آرامکو بیشتر فراهم خواهد شد.

از مجموع میداین نفتی و گازی اکتشافی فوق، یک میدان نفتی در ناحیه‌ی الریش در شمال غربی ظهران و نیز منبع دیگری در ناحیه‌ی العجرمیه در شمال غربی شهر رفحاء واقع در مرزهای استان شمالی عربستان کشف شده است.

چاه شماره دو الریش روزانه ۴۴۵۲

وزیر انرژی عربستان در اواخر دسامبر ۲۰۲۰ اعلام کرد که این کشور چهار میدان جدید نفت و گاز غیرمتعارف را کشف کرده که با ارزیابی دقیق ذخایر آنها و در صورت بهره‌برداری، برنامه‌های آرامکو جهت افزایش حداکثری ظرفیت تولید پایدار نفت خام تحقق یافته و تولید روزانه‌ی نفت آن را از ۱۲ میلیون بشکه به ۱۳ میلیون بشکه خواهد رساند. همچنین در جهت تحقق اهداف توسعه‌ی منابع گازی و استفاده از آن

وزیر انرژی عربستان سعودی همچنین گفت که در میادین المنحز در جنوب غرب میدان غوار و السهباء گاز غیرمعارف کشف شده است که روزانه حجمی بالغ بر ۱۸ میلیون مترمکعب گاز و ۹۸ بشکه میعانات گازی از چاه میدان المنحز و ۳۲ میلیون مترمکعب

گاز از چاه میدان السهباء تولید خواهد شد. در میدان العجرمیه در شمال غرب شهر رفحاء در شمال عربستان نیز منابع نفتی غیرمعارف کشف شده که از چاه شماره یک آن روزانه ۳۸۵۰ بشکه نفت تولید می‌شود. البته، بر اساس گزارش اواخر ماه اوت

عربستان، کشف دو میدان نفتی جدید دیگر نیز به میادین کشور اضافه شده که شامل میدان گازی Hadbat al-Harjah و میدان نفت و گاز Abraq al-Talul واقع در مرزهای شمالی کشور هستند. ■

فروش نفت ونزوئلا به چین زیر سایه تحریم‌ها

شرکت‌های تجاری نفتی مدتی است که برای رهایی نفت‌خام صادراتی ونزوئلا از تحریم‌های آمریکا، آن را از طریق اختلاط با انواع افزودنی‌ها (شامل فرآورده‌های نفتی، انواع نفت‌خام سبک) و سندسازی‌های محرمانه در مورد نام و مبدا آن، به مقصد آسیا به ویژه پالایشگاه‌های چینی صادر می‌کنند، چون درآمد زیادی از این طریق برای این شرکت‌ها وجود دارد.

اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد که محل آماده‌سازی و تدارک این محمولات نیز در نقطه‌ای بین مسیر ونزوئلا تا چین بوده به طوری که از این طریق تاکنون میلیون‌ها بشکه نفت‌خام آن کشور به مقصد آسیا و چین ارسال شده است.

مدیرعامل موسسه‌ی مشاورتی Rapidan Energy Advisor در این خصوص اشاره کرده است که روش‌های زیادی برای دور زدن تحریم‌ها وجود دارد و تعداد زیادی از شرکت‌های تجاری نفتی نیز برای کسب منافع مالی بیشتر تمایل به انجام این نوع فعالیت‌ها دارند. یکی از رایج‌ترین روش‌ها نیز جابجایی محمولات نفتی از طریق کشتی به

کشتی یا "Ship To Ship" (STS) بوده که در شرایط خاموش بودن ماهواره‌ی نفتکش‌ها انجام می‌شود و تاکنون نیز برای دور زدن تحریم‌ها علیه کاراکاس متداول بوده است.

تهاتر نفت با کالا نیز روش دیگری برای دور زدن تحریم‌ها است به طوری که یک شرکت خصوصی مکزیکی نیز برای مدتی در ازای تحویل ذرت و آب، از ونزوئلا میلیون‌ها بشکه نفت‌خام دریافت کرد و چون پولی در این معامله جابجا نمی‌شد، موارد مشمول تحریم‌ها نیز قابل شناسایی نبود.

اما آمریکا شرکت مکزیکی SA de CV Libre Abordo را که در سال گذشته ۲۰ میلیون بشکه از نفت ونزوئلا را در مقابل تحویل کالا به فروش رساند، مورد تحریم قرار داد. پس از آن شرکت مورد اشاره، در بیانیه‌ای ورشکستگی خود را با اشاره به کاهش قیمت نفت و فشارهای آمریکا برای توقف عملیات تجاری آن با ونزوئلا اعلام کرد.

در گزارشی دیگر از موسسه‌ی بلومبرگ نیز اسنادی دال بر فروش ۱۱/۳ میلیون بشکه نفت ونزوئلا به چین توسط شرکت

سوئیسی Swissoil در سال ۲۰۲۰ فاش شد که به احتمال وجود معاملات پنهانی برخی شرکت‌ها با ونزوئلا نیز تاکید دارد. دولت آمریکا اخیراً شرکت‌ها و نفتکش‌های بیشتری را به دلیل کار با شرکت دولتی نفت ونزوئلا "PDVSA" در لیست تحریم‌های خود قرار داده است.

اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد که در خاورمیانه از جمله امارات متحده‌ی عربی نیز فعالیت‌هایی برای فروش نفت ونزوئلا در سال‌های اخیر انجام شده است.

به عبارتی، شرکت‌های کشتیرانی کمتر شناخته شده که در امارات متحده‌ی عربی ثبت شده‌اند، نیز نفت ونزوئلا را علی‌رغم تحریم‌های آمریکا به مقاصد خاصی به ویژه چین انتقال می‌دهند.

بنابر تخمین موسسه‌ی رویترز و بر اساس اسناد شرکت‌های کشتیرانی بین‌المللی، شرکت نفت دولتی ونزوئلا (PDVSA)، داده‌های Refinitiv Eikon و پایگاه داده‌های کشتیرانی Equasis، شرکت‌های Muhit Maritime و Issa Shipping FZE و Asia Charm Ltd در دو منطقه‌ی آزاد این امیرنشین، مجموعاً حدود چهار درصد

این کشور در سال گذشته به کمترین میزان خود در ۷۷ سال گذشته رسیده است. بر اساس داده‌های موجود، مجموع صادرات نفت خام و فرآورده‌ی ونزوئلا در سال ۲۰۲۰ نسبت به سال قبل از آن ۳۷/۵ درصد کاهش یافته و به حدود ۶۳۰ هزار بشکه در روز رسیده است که کمترین میزان از اوایل دهه‌ی ۱۹۴۰ است. ■

از ۶۳۹ هزار بشکه نفت خام و فرآورده به کمک نفتکش‌هایی با هویت غیر قابل شناسایی و به روش‌های مختلف به آسیا به ویژه چین صادر کرده که نسبت به اکتبر، افزایش دو برابری داشته است. به دلیل تداوم افزایش تحریم‌های آمریکا علیه ونزوئلا و سایر کشورهایی که با این کشور روابط تجاری دارند، صادرات نفت خام و فرآورده‌های نفتی

کل صادرات نفت خام و فرآورده‌های نفتی ونزوئلا را به خریداران آن انتقال داده‌اند. مقامات مناطق آزاد امارات متحده‌ی عربی (از متحدان اصلی آمریکا در خاورمیانه)، از فعالیت این شرکت‌ها اظهار بی‌اطلاعی کرده و گفتند قبلاً نیز سه شرکت اشاره شده را مورد بازرسی قرار داده بودند. اوایل ماه دسامبر، موسسه‌ی رویترز اعلام کرد که ونزوئلا در ماه نوامبر روزانه بیش

حذف خودروهای بنزینی از خیابان‌های ژاپن

تا سال ۲۰۵۰ در اختیار شرکت‌ها و موسسات تحقیقاتی در این زمینه قرار خواهد داد. یک صندوق "سبز" ۲ تریلیون ینی نیز از سرمایه‌گذاری شرکت‌ها در فناوری‌های سبز حمایت خواهد کرد. این طرح به دنبال آن است که تا اواسط دهه‌ی ۲۰۳۰، خودروهای برقی با سوخت بنزین را با خودروهای برقی جایگزین کند.

بر اساس این طرح قرار است مصرف هیدروژن نیز از ۲۰۰ تن در سال ۲۰۱۷ به ۳ میلیون تن تا سال ۲۰۳۰ و به حدود ۲۰ میلیون تن و در حوزه‌های دیگر مانند تولید برق و حمل‌ونقل تا سال ۲۰۵۰ افزایش یابد. ■

سوگا سرمایه‌گذاری‌های "سبز" به منظور کمک به احیای اقتصاد ضربه‌خورده‌ی ژاپن از شیوع کرونا و هماهنگ ساختن کشور با اتحادیه‌ی اروپا، چین و سایر اقتصادهایی که هدف‌های بلندپروازانه‌ای در خصوص (کاهش) انتشار گازهای آلاینده تعیین کرده‌اند را به یکی از اولویت‌های مهم دولت خود تبدیل کرده است.

دولت ژاپن مشوق‌های مالیاتی و سایر حمایت‌های مالی تا سقف ۹۰ تریلیون ین (۸۷۰ میلیارد دلار) در سال در قالب رشد اقتصادی بیشتر از طریق سرمایه‌گذاری‌های "سبز" تا سال ۲۰۳۰ و ۱۹۰ تریلیون ین (۱/۸ تریلیون دلار)

دولت ژاپن اخیراً اعلام کرده که قصد دارد تا در قالب طرحی برای به صفر رساندن انتشار گازهای آلاینده و کربنی، تردد خودروهای بنزینی را تا ۱۵ سال آینده از خیابان‌های کشور حذف کند. ژاپن همچنین در قالب این طرح تصمیم گرفته است تا ۲۰۵۰ سالانه به رشد اقتصادی سبز (غیرآلاینده) نزدیک به ۲ تریلیون دلاری دست یابد.

«راهبرد رشد سبز» به‌عنوان یک طرح بلندپروازانه و اقدام مهم، به منظور تحقق تعهد اعلام شده در ماه اکتبر ۲۰۲۰ توسط یوشیهیده سوگا، نخست‌وزیر ژاپن بوده که برای حذف گازهای آلاینده تا اواسط قرن جاری مطرح شده است.

اجرای پروژه‌های نفتی روسیه به کمک سرمایه‌گذاران خارجی

خارجی، در حال مذاکره با بزرگ‌ترین شرکت‌های تجاری نفتی در جهان

روسیه که تحت کنترل دولت نیز می‌باشد، با هدف جذب سرمایه‌گذار

شرکت نفتی روسنفت (Rosneft) به عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده‌ی نفت

است و به آنها پیشنهاد داده که به ازای سرمایه‌گذاری در پروژه‌ی عظیم نفتی شمال روسیه (منطقه‌ی قطب شمال)، با آنها قراردادهای تامین نفت منعقد خواهد کرد.

این کشور به دنبال توسعه‌ی پروژه‌ی بزرگ Vostok Oil با ذخیره‌ی نفتی معادل ۴۴ میلیارد بشکه در منطقه‌ی سیبری است که شامل دو بخش Vankor و Payakha است. بخش Vankor، شامل بلوک Zapadno-Irkinsky و گروه میادین Payakhskaya و بخش شرقی شامل گروه

میادین Taimyr است. همه‌ی بخش‌های این پروژه نیز نزدیک به مسیر دریای شمال هستند و شرکت روسنفت می‌خواهد از این مسیر برای انتقال نفت به اروپا و آسیا استفاده کند. هم‌اکنون نیز، روسنفت در حال مذاکره با شرکت‌های Vitol، Gunvor و Glencore است تا بتواند نظر آنها را برای سرمایه‌گذاری در پروژه‌ی فوق و با پیشنهاد تامین نفت در آینده جلب کند.

روسنفت در ازای خرید سهام پروژه‌ی مذکور توسط شرکت‌های تجاری نفتی،

قراردادهای فوری تامین نفت خام و فرآورده‌های نفتی با آنها منعقد خواهد کرد. پیش از این شرکت روسنفت به دنبال تامین بودجه‌ی پروژه از طریق سرمایه‌گذارانی در ژاپن، هند و چین بود، اما پس از سقوط قیمت نفت در اوایل سال ۲۰۲۰، مذاکرات با آنها را متوقف کرد. هدف مهم روسنفت رساندن نفت Vostok به مسیر دریای شمال تا سال ۲۰۲۴ است. ■

تشویق فرصت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در ونزوئلا

ونزوئلا با هدف افزایش ظرفیت تولید نفت خود در اوایل سال جاری اعلام کرد که درهای این کشور برای ورود سرمایه‌گذاران خارجی به صنعت نفت این کشور باز است.

اقدامی که از سال‌های دهه‌ی ۱۹۹۰ تاکنون سابقه نداشته است. مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا در اوایل ژانویه و زمانی این مطلب را بیان کرد که تولید نفت کشورش به دلیل تحریم‌های آمریکا و مجازات‌های نفتی در صورت حضور در توسعه‌ی میادین نفتی آن، شدیداً کاهش یافته است.

مادورو در سخنرانی خود بیان داشته که این کشور قصد دارد تا تولید نفت خود را به ۱/۵ میلیون بشکه در روز برساند و در این رابطه نیازمند سرمایه‌گذاری خارجی است.

شرکت دولتی نفت ونزوئلا، PDVSA، در حال حاضر شرکای تجاری خارجی

دارد، اما برای حفظ کنترل دولت بر صنعت نفت این کشور، بیشترین سهم سرمایه‌گذاری خارجی‌ها در پروژه‌های صنعت نفت آن تا ۴۹ درصد می‌باشد. با توجه به شرایط نامناسبی که در صنعت نفت و کل اقتصاد ونزوئلا وجود دارد، بالاخره دولت تصمیم گرفت سهم شرکت‌های خارجی را در پروژه‌های نفتی این کشور افزایش دهد و قصد دارد کنترل صنعت نفت خود را نیز به یک شرکت خارجی واگذار کند و شایعاتی نیز مبنی بر تمایل شرکت‌هایی چون Rosneft روسیه، Repsol اسپانیا و Eni ایتالیا در صنعت نفت این کشور به گوش می‌رسید، زیرا قانونی توسط مجلس ملی ونزوئلا تصویب شده است که به Maduro این اجازه را می‌دهد تا شرکت PDVSA را به بخش خصوصی واگذار کند.

هدف از این قانون که "قانون اساسی ضد تحریم برای توسعه‌ی ملی و

تضمین حقوق بشر" نامیده می‌شود، مقابله با اثر تحریم‌های آمریکا بر اقتصاد ونزوئلا با پیشنهاد روش‌های جدید به سرمایه‌گذاران خارجی جهت مشارکت در اقتصاد این کشور و افزایش قدرت دولت است.

اما منتقدین این قانون بر این باورند که قانون مذکور با دعوت از سرمایه‌ی خصوصی بیشتر و ایجاد فرصت‌های جدید برای خصوصی‌سازی در بخش‌های استراتژیک اقتصادی کشور، حاکمیت ونزوئلا را تهدید خواهد کرد.

از طرفی، بازگشت تولید نفت این کشور و رسیدن به میزان ۱/۵ میلیون بشکه در روز نیز مستلزم سرمایه‌گذاری کلان بوده و این در شرایطی است که هنوز تقاضای جهانی نفت پایین است. ■

بسته شدن نیمی از ظرفیت پالایشگاه‌های آفریقای جنوبی تا سال ۲۰۲۲

آن نیز اقتصادی به نظر نمی‌رسد. از طرفی، پس از انتشار یک گزارش محلی در خصوص تعطیلی پالایشگاه Engen تا سال ۲۰۲۳ و تبدیل آن به یک ترمینال ذخیره‌ی مواد نفتی، گزینه‌های مربوط به ایجاد پالایشگاه مشابه همچنان در حال بررسی است. پالایشگاه Sapref، با سرمایه‌گذاری مشترک Shell و BP و ظرفیت ۱۶۵ هزار بشکه در روز در شهر دوربان نیز با بررسی میزان سهام آن برای ادامه‌ی فعالیت تجاری با عدم اطمینان روبرو شده است.

در مجموع، انتظار می‌رود که تا سال ۲۰۲۲ فعالیت بیش از ۵۰ درصد ظرفیت پالایشی آفریقای جنوبی متوقف شود. ■

مالزی نیز پس از وقوع آتش‌سوزی در اواخر نوامبر، فعالیت خود را متوقف کرده است. بسته شدن پالایشگاه‌ها، آفریقای جنوبی را مجبور کرده که تا حد زیادی (۴۰ درصد) به واردات فرآورده‌های نفتی وابسته شود.

هر چهار پالایشگاه نفت کشور با ظرفیت کل بیش از ۵۰۰ هزار بشکه در روز یا دچار سانحه شده‌اند یا در حال بازنگری هستند، در حالی که این صنعت پیش از این به دلیل شیوع ویروس کرونا نیز آسیب دیده بود. همچنین انتظار می‌رود، سیاست ملی سوخت پاک، هزینه‌های مربوط به بهبود و نوسازی مراکز پالایشی کشور را نیز افزایش دهد و چشم‌انداز نوسازی مراکز پالایشگاهی

به گفته‌ی موسسه‌ی مشاور انرژی Citac، انتظار می‌رود که شرکت‌های پالایشی آفریقای جنوبی متعلق به Glencore Plc و Petroliam Nasional Bhd که ۴۳ درصد از ظرفیت پالایش نفت این کشور را تشکیل می‌دهند، حداقل تا سال ۲۰۲۲ میلادی تعطیل شوند.

پالایشگاه Astron Energy شهر کیپ‌تاون متعلق به Glencore و با ظرفیت روزانه ۱۰۰ هزار بشکه در روز، پس از وقوع انفجار و آتش‌سوزی مهیب در ماه ژوئیه‌ی ۲۰۲۰، هنوز راه‌اندازی نشده است.

پالایشگاه شرکت Engen با ظرفیت روزانه ۱۲۰ هزار بشکه در شهر دوربان، از زیرمجموعه‌های شرکت پتروناس

اعطای ۶۱ مجوز اکتشافی از سوی دولت نروژ به شرکت‌های نفتی

به عنوان مجری فعالیت‌های اکتشافی و یا عضو همکار، دریافت کرده‌اند. Equinor که تعداد ۱۰ مجوز را به عنوان مسئول انجام پروژه و هفت مجوز پروژه را به عنوان شریک دریافت کرده، اعلام کرد که: با توجه به موقعیت مناطق، منابع آنها با سود بالا شناخته می‌شوند و دارای ارزش قابل توجه برای کشور هستند و با کمترین تأثیرات کربنی در زنجیره‌ی زیست‌محیطی می‌توانند تولید نفت و گاز داشته باشند. ■

رابطه گفت: اگرچه دهه‌ها از فعالیت این میادین می‌گذرد اما به کشف‌های جدید در این مناطق امیدوار است. وی همچنین از تمایل فراوان شرکت‌ها به دسترسی به این مناطق و انجام فعالیت‌های جدید اکتشافی خبر داد. به علاوه، اعطای ۶۱ مجوز فوق به ۳۰ شرکت، حاکی از انتظار چشمگیر صنعت نفت نروژ برای اکتشافات سودآور در فلات قاره‌ی دریای نروژ است، زیرا تمایل شرکت‌ها به اکتشاف در این مناطق با زمین‌شناسی شناخته شده‌ی موجود، امری مثبت است. شرکت‌های Equinor, Lundin, Aker و BP بیشترین تعداد مجوز را

وزارت نفت و انرژی نروژ در آخرین دور از صدور مجوزهای سالانه‌ی خود، از اعطای مجوز اکتشاف در مناطق فلات قاره‌ی کشور به ۳۰ شرکت، خبر داد. این اعلان سالانه، که معروف به "APA" (Awards in Predefined Areas) می‌باشد، شامل مناطقی از فلات قاره‌ی کشور است که از نظر زمین‌شناسی دارای زیرساخت مناسب و مفید برای فعالیت‌های اکتشافی جدید خواهد بود. این مجوزها شامل ۳۴ سند مجوز تولید در دریای شمال، ۲۴ سند مجوز تولید در دریای نروژ و ۳ مجوز در دریای بارنتز می‌باشد. وزیر نفت و انرژی نروژ در این